БЮЛЕТЕНЬ СПЕЦІЯЛЬНИЙ

український політичний емігралів, крон і сльози батьків і матерія, без-ліч замучених голодом, заморхованих яги замучения голодом, заморжованих у тюрмах і ковпентраційних таборах неосажної кролівня волають до Тебе! Так само, як оті мільйонів женех Твоїх братів і сестер, личчени па комуніствчній каторзі, зверпені на Тебе! Ім Та присвятає жаття! Ім Ти канеся, ілучи на Закія, шукати Правлан й Волі для пях, для обездолених окупатном робітнивів і селин, — ім Ти клявся в вірпості до останивого піяхання!

«Кості мільновів Твоїх братів і сестер.

Том мусиш соого дотрима: ul> Іван БАГРЯНИЙ

Ч. 29. Вересень 1959 р.

ОРГАН СПЕЦІЯЛЬНОЇ ЗОМІСІЇ ПРИ ЦК УРДП.

Ціна 40 пф.

Конгрес США в липні місяці ухвалив резолюцію про підтримку визвольної боротьби народів поневолених російським червоним імперіялізмом, в тому і боротьби українського народу. В цьому відповідь, чи розуміє світ змагання в'язнів московської тюрми народів

Неспокій і метушня вождів КПСС у зв'язку з резолюцією Конґресу США про встановлення Тижня Поневолених Народів та про підтримку їхніх змагань за свободу — це неспокій тюремників і злочинців, які хотіли б безперешкодно й вічно панувати й визискувати своїх незчисленних рабів!

Галэс, який зчинили большевики э Іван БАГРЯНИЙ приводу брошури Василя ГРИПЕКА «ХТО З КИМ І ПРОТИ КОго?» просто дивовижний. Це гураган злоби, бругальної лайки й цимічної бремні та наклепів на автора відповіді Юрію Смоличеві на його нещасливий стю на батьківщину, по той бік заго- повернення на бат-ківщину, під сонце прокинулася в працівників МВДІ І воказяна, окупанта пашої батьків-

Цей гураган морального наступу й товчення «на друзки» автора відповіді тим дивовижніший, що брошура Васивибухла буря в Кисві й східньому Верліні, таке спокійна, така лагідна, така коректна, без лайки й дурних брутальних випадів без пігмейської злоби й элопихання. Ця брошура «ХТО З КИМ планиючему по-рабські підсовстському письменникові й його московському ха-Петлюри

А ще цей гураган злоби й брехні порох. развочий контрастом між московською

Та найразючінням є той московський ніяльному Києві. гураган злоби й брехні тим, що дискуплюгавим аморальним пігмесм. Во злоб- ГО?», « якогось Василя Гришка».

ний і брехливий завжди плюгавий. щених» блискавок проклять і погроз заголовок і вставити отой

измерация перлин нашої публіцистики. борець!..»

свосю правдою, смертоносний удар в імено митці!) советської, кропіткою працею нагрома- й давай робити портрег автора «ХТО закид джуваної облуди. Ця брошура пішла з З КИМ І ПРОТИ КОГО?». ОУН. 3

ГУРАГАН ЗЛОБИ І НЕПРАВДИ

цим пояснюеться той сказ, яким больбольшевики виявили.

Ще не було випадку такої несамовицей бік залізної заслони, як цей разі І. Ф. ГАРИГІН» Але то реакція не хвилевий спалах брутальної лайки й злоби, а стала, набрала характеру методичного, системарального знищения.

зянюві на нечесні напади й обпльову- ріжної ракалії, більших і менших агентів'якраз підходяща для чистоплотвання української емітрації й всієї ук- барбосів, чи кудлаїв, по обидва боки них московських гуманістів у боротьбі си, — вони знавці емітрантських умов вання української еміграції й всісі української визвольної боротьби та її ді- залізної заслони, зіграних в синхроні- проти українського журналіста! Ні, хі- і це їм удалося певною мірою. Людсьразнеської визвольної обротьом та п да починаючи від доби Центральної зованій дії, в творенні отого гурагану ба не знаменито? Але це не один та- ка глупска є непрохідною і в емігрантячів, починаючи від доби Центральної злоби й неперебірливої підлоти на пред- кий сподвижник московських поборю- ських розграх використовуються навіть боди?! І хіба це не є документ, вислів

Ми вжили терміну «ракалії» та «барта амнестій політичном емігрантам і тих, кого випущено супроти автора отакою дійсною психологічною наста- блискучої відновіді Ю. Смоличеві й йонового комуністичних верховодів суп- го московським режисерам? Виступи роти української політичної еміграції, по радіо ріжних невідомих типів, акі в насамперед супроти її активних по- самі себе подають за колишніх «шпилітичних діячів і публіцистів. Пись- гунів німецької розвідки», «за тасмих б бути священне обурення колишнього Як проти ГРИШКА, то можна закрименныхи й публіцисти, чесні й непід- агентів ґестапо» тощо, тощо, чого варкупні, часто є справжнім сумлінням ті! Але радіо, мовляв, річ незафіксовасустільства й цілої нації. Цим найпер- на, в одно вухо влетіло, в друге вилеті- ка не здатний ані на підлість, ані на ки проти цього блискучого публіциста ше пояснюється така несамовитість ло. Та от цим заповнено цілі нумері мерзость. На підлість і мерзость здатні й бездоганно чесного політичного й злоби й таком бурхливий стиль походу газет «За повернення на батьківщину», большевицьких гуманістів супроти ав- «За возвращение на родину», що видатора брошури «ХТО З КИМ I ПРОТИ сться в східньому Берліні, а редагуєть му й стичної чистоти та моральної ційно демократичного руху, власник О, ні, з штадпункту большевицького, ся й просктусться в Москві, чи в коло- принциповости.

сія відбувається між грандіозною со- нення на батьківщину» з липня місяця лість» борець проти Гришка: на чет- гунами, «не эдібними на підлість», виковетською машинерісю пропаганди, вір- ц р. Почато передовицею «ВОНИ ПРОнише выж советським колосом з одного ТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ» на цібоку й малою, слабою окремою люди- лих півсторінки, а тоді заповнено усю ною з другого. Приголомшуюча неспів- середину газети й останню сторінку люмірність. І от... в тій дискусії совет- тими випадами проти автора «нікчемної ський пропагандивний колос виглядить брошурки» «ХТО 3 КИМ І ПРОТИ КО-

Проти цього «якогось» Василя Гриш-Справді, чого це «могутнім» больше- ка згруповано океан пакости під завикам знадобилось лити стільки бруду гальною величезною шапкою на цілих й виладовувати стільки лайки супроти дві сторінки завширшки «З КИМ І однієї людиви?! Витаражкувати стіль- ПРОТИ КОГО ВАСИЛЬ ГРИШКО». ки грому и виблискувати стільки «свя- Для курйоза варто 6 в цей грандіозний супроти автора малої брошури!?! А чи «якийсь», щоб було — «З КИМ І ПРОне могли 6 вони просто пустити мимо ТИ КОГО ЯКИЙСЬ ВАСИЛЬ ГРИШвуха той голос українського публіци- KO». І тоді 6 зразу все стало ясно чоста? Бож у самому фанті такого дико- му так розлютилися видавці газети й го походу проти особи визирає цілко- іхні аранжери.

ГО?» большевики не могли. Бо не про роким махом зачелили и «БАНДЕРУ, ПО, і т. д. особу йдеться, й це ясно кожному чес- БАГРЯНОГО, МЕЛЬНИКА...». Та во-КИМ І ПРОТИ КОГО?» належить до та й додумає: Диви, мов вів і справді

ду наклепами й лайкою з ворожої кухні, писав своїм пером, а сі совстської про- ПРОТИ КОГО?» та проти її автора!

рації, в найдальших закутках її розсе- советської «милосердної», «гуманної», Василя Гришка!!!

Ось така детиль: закидаючи Гришкові вами ганьби, честь і слава поставника великою кількі- «етично чистої й людиної» акції за Така любов до націоналістів раптом працю на зайнятій німідями території чесної людини сердечне щире спасибі.

Юрію Смоличені на його нещасливни московського муру. І советської конституції, виступають ви- ни ряпують їх від Гришка, розпинаюкривачі автора ма знької брошурки... чи його за, нібито донос на націоналішевики на що маленьку брошуру за- Xто 6 ви думали? - ось (цитуемо заго- стів до Гестапо, Ну, не дивовижна й не реагували, і та швидкість реакції, яку ловки викривальни; еляборатів, над- пікантна річ!

тим дивовижніший, що брошура васи-ля Івановича ГРИШКА, з приводу якої тої реакції на будь-які публікації по АГЕНТ НІМЕЦЬКОЇ КОНТРРОЗВІДКИ ри з московської кухні! Оцей захист

ська пропаганда, щоб побороти правду те, куди ви мітите. Завданням є нацьброшури «Хто з ким і проти кого?», кувати на автора блискучої брошури тичного, добре продуманого мелення Але що ж виходить!!! Редактори га- «Хто з ким і проти кого?» націоналізлопихання ця орошура «Ато з кола т проти кого национальной проти Кого — це культурна люд- автора в чортячому млинку комуністич- зети й їхні московські аранжери стів, щоб поборювати його тут, на еміська відповідь гордої чесної людини ної пропаганди, на предмет його мо- проти Гришка з колишніми агентами ґрації, чужими руками, щоб створити німецької контррозвідки!! Ну, не зна- на еміґрації кашу, в якій сам дідько На автора випущено цілий легіон менито?! Мораль і етика ґестапівських ногу зломить, Ось там же ще один:

резочня контрастом мож мисковського босів». А хіба можна інакше назвати ПІДЛІСТЬ — ЗАЯВЛЯЄ З ОБУРЕН- сти, здасться, беруть еляборати геста-НЯМ КОЛИШНІЙ ПРАЦІВНИК НІ- півської ражалії зі сторінок емведівсь-МЕЦЬКО-ФАШИСТІВСЬКОЇ КОНТР- ких газет у свій арсенал супроти того РОЗВІДКИ ВІКТОР ПОЛЯКОВИЧ».

> свищениям обуренням». Ясно, це мало ТИ КОГО?!!» гестапівського пса й ясно, що цей пес ти очі совісти й заткнути вуха чести й стремлінням до торжества української в очах аранжерів походу проти Гриш- бльокуватися хоч з дяволом, аби тільті, що змусили цього пса гавкати зі громадського ділча. Але він, Гришко, по той бік. сторінок офіціозу советського гуманіз- провідний діяч українського револю-

руковані жирним шрифтом): Але ж дуже вже наївно й дурнува-«ОСЪ ЩО КАЖЕ КОЛИШНІЙ то, панове, чи пак «товарищі» кухованаціоналістів перед Гришком і викри-Авторитети! До кого вдається совет- ває з найбільшою ясністю, чого ви хоче-

Панове куховари можуть потішитивачів автора «нікчемної брошурки», випади лютого ворога, якщо він атакує супротивників яжоїсь партії чи групи. «ГРИШКО ЗДАТНИЙ ТІЛЬКИ НА «Прокривджені» від Гришка націоналіж таки В. Гришка. Ну що ж, знову ж В цьому заголод у бракус слова «з таки те саме — «XTO 3 КИМ I ПРО-

пера, з яким мало хто може зрівняти-Або ще ось один, опанований «свя- ся, тому проти нього можна йти разом Ось, приміром числол 48 «За повер- щенним гнівом», «не здатний на під- з гестапівськими провокаторами й шпи-

в газеті «ГОЛОС ПОЛТАВШИНИ», куховари московські на доказ ГРИШ-КОВОІ «злочинности» витигли й над-рукували в своїй газеті, в згадуваному числі, цитату з ГРИШКОВОЇ статті в голосі полтавщини. Вони навіть зробили з неї фото кліше, тим саствердили її документальність, незфальшованість. Ось вона:

«Тепер, коли відкрився простір пестримній хвилі українського паціональпого відродження, українська молодь знайшла справді вдачний грунт для свого зростания й бурхливої молодечої діяльности». Василь Гришко,»

Знаменито, панове!

Що тут злочинного? І хто під цією думкою не підпишеться? І скільки с таких, що в умовах гітлерівської фашистівської окупації, під пильним оком найманих псів, теперішніх лакеїв московських куховарів, ріжних голяків, поляковичів, гаригіних, дерзали такі думки висловлювати на сторінках преси?! І хіба наведена цитата не зігріта любов'ю до української молоді вірою великої людської душі, зігрітої не злобою исів і лакеїв, а теплом глибокої національної свідомости й рішучости йти на жертву в ім'я того національного відродження, в пляні якраз хвилоючої молодечої діяльности.

Ця фраза якраз і е ключем для всього Гришкового минулого. Це можна вичути самої цієї цитати, як вона укладена. правди точнісінько так, як і Гришкова брошура «Хто з ким і проти кого?», що викликала такий пураган проти себе

з точки погляду окупантського тут якраз і найбільше зло. Єдине зло! Большевики можуть усе терпіти й усе прощати. Навіть довірою наділяти й на службу брати колишніх ґестапівських посілак і злочинців перед народом. Не можуть вони тільки прощати отаких думок, отаких фраз, отакої віри й любови до свого народу й прагнення здобути йому свободу. Цього вони не можуть прощати. О, ні! Тому наведена патронами гестапівських шпитунів цитата з статті В. І.Гришка в газеті «Голое Полтавщини» може бути ключем не тільки до зрозуміння Гришкових настроїв і його всього юнацького минулого, а й до зрозуміння справжніх причин, які викликали гураган окупантської злоби і брехні як і до зроних в рух супроги Гришка по той бік

який же ж і шляхетний автор цісі шпигунів, а теперішніх вірних служан

А з усього перегляду часотисів з злобним гураганом вашим эроджуеться

І жити тій брошурі багато й багато ведаченным успіхом не тільки по сміт. Диво дивнес! На сторінках офіціозу ступають в ролі рятівників ОУН від завдати Гришкові смертельного удару. літ. А її авторові, замітость готоленої дения, а й потрапила ведикою кількі— «тично чисто й дионної», відминої», відминої відмин

Читайте нову брошуру Василя Івановича ГРИШКА, яка виходить у видавництві "Україна" під заголовком -"Що й треба було довести" Дістати можна в усіх представництвах "УВ" та в кольпортерів.

теж велика стаття під заголовком (під них підбехтувачів та підсвистувачів. гордим заголовком!):

ЗНАЮ ГРИШКА».

ному спостеритачеві. Идеться про цілу ни мимоволі ствердили головніше, а організовані виступи й отакі над ними ють націоналістів, як від махрового ва її тлі що цитату, маєш ось таке еміграцію, за годос якої большевики саме— надзвичайну силу й переконли-приботали відположни відпо прижини відповідь московським оку- вість Грипикової, від нині знаменитої, на вже собі уявити, що поналисували на ні сподвижники отих голяків і поляпантам, написану тадановитим пером з брошури в передовиці цій написано замовлення хазяїнів колишні тестапів- ковичів та гаригіних рятують світ ясної, чистої цитати на тлі чорної, габуквально таке: Людина, яка не знае ські собаки, «не здатні на підлістть і від Гришка, як від... «комуніста», пебної словоблудної еквілібристики Треба сказати, що брошура «ХТО 3 Василя Гришка, почитае по брошурку гидоту». Де! Вони цим бравують, як «хвильовиста», «тітоїста»... Словом, — вчоранніх гестацівців і гітлерівських бравують ними самими хазяїни й ко- диоть «применительно к местности». Але сила її не тільки в блискучому О,о,о! Знаменито! Що й треба було супроти Гришка, автора брошури «ХТО вона сдину ціль. І напевно сдиного реристаються їхнім «священним гнівом». Це с та сама едина тактика й має МВД, здатикх на все стилі, а насамперед в тій правді, на довести! — брошура настільки пере- 3 КИМ I ПРОТИ КОГО?». Брошура жисера. акій ця брошура основана й про яку кондива, настільки сильна, що вона маленька, але якаж вона й чудесна! воиз говорить з позицій вільних укра- небеспечна, її неможна читати читачам Хто з ким і проти кого? Редактори мо. Трудно йому бідоласі. інських дюдей людям невільним і стевобізнаним з Гришком». А обізнатися східньоберлінських часописів ідуть з Тим більше трудно, що він не ба- вам малесенька брошура «якогось» Вароризования, змушения криводущити й з ним читачі мусять не з його власної провокаторами й негідниками, з гестачить як сам себе заперечує й побиває силя гришка! Маленька брошура послуговуватися ворожими приписами, праці, не з його власної провокаторами й негідниками, з геста- чить як сам себе заперечус й пооиває сили 17 писькими праці, не з його думок і тісї кричущої півськими пеами й аморальною крезту-пакраз там, дел хотів би побивати авто- сповиена великої, незнищимої, незнищимої, незнищимої, незнищимої, незнищимої півськими пеами й аморальною крезту-пакраз там, дел хотів би побивати авто- сповиена великої, незнищимої півськими пеами й аморальною крезту-пакраз там, дел хотів би побивати авто-

поборювания...

вертій сторічці цього ж числа газети ристовувати ріжних кудлаїв і амораль-

Цікавим є ще такий момент — то-ВІКТОР ГОЛЯК, КОЛИШНІЙ АГЕНТ тожність у методах поборювання того ГІТЛЕРІВСЬКОЇ РОЗВІДКИ: «Я ТЕЖ самого Гришка звідси як і звідти Наймані й охочекомонні пеподвижники зуміння справжніх пружин, приведе-Опанований теж священним гнівом, отих, опанованих «священним обуренцей Голяк намагаеться довести, те са- ням» гестапівських, а тепер емведівсьме, що й попередні, що автор брощури ких попихачів голяків і поляковичів. Але панове куховари з московської витий програш советської пропаганди, Та, эрештою, ів передовиці вони вже страховище з будь-коли існувавших, симу методу наклепу, безпардонної ваш трагічний промах. Наведеною ци-«Хто з ким і проти кого?» найбільше застосували тут, по цей бік лінії ту пропагандивної кухні! Отут якраз і с проговорилися в чому річ: починаючи странвніше за Гітлера, странніше, яс- брехні й обливання помиями, словом татою ви перекреслили геть усю вашу Ні, пропустити мимо вуха голос В. похід проти «якогось» Василя Гришка, на річ, за нього самого і всіх його когришка «ХТО З КИМ І ПРОТИ КО- за його «нікчемну брошурку» вони щилег, страшніше за МВД НКВД, ГЕСТАвкий би зруйнував довіру до брошури пілою бригадою гесталівських, а тепер й її автора геть до щенту. По той бік, (ясно ж!) емведівських вовкодавів.

Але ми тому режисерові не заздри- д назавжди розкріплюються така думка:

підмінюючи життьову й історичну прав- й неспростовної правди, яку він на- рою проти брощури «ХТО З КИМ І ра брошури «ХТО з ким і проти кого?». щої української правди, яку він на-«ХТО З КИМ 1 ПРОТИ КОГО?» — паганды, з того портрету, чекий намана цьому можна 6 й обмежетися, й Гришка «Хто з ким 1 проти кого?», го Васили Івановича Гришка. Славце спокійний і дагідний, але вищівний дюють советські митці (не мистці, а перо покласти. Досить. Ясно й безсум- відповідає недвозначно й гранично яс- ного ще до цього, а віднині ще славнібольшевицьку облудну прогаванду, в I от всям малюють... Щоб бува читачі
Але е ще кілька проти кого, і за що! но, що він іде з ґестапівським та з ріж- справжній портрет, а піднінити своїм
Але е ще кілька проти кого, і за що! но, що він іде з ґестапівським та з ріж- справжній портрет, а піднінити своїм большевицьку байку про «вільну Ук- не подумали, що Гришко й справді по- тів, які варто б відзначити, бо вони ною аморальною ракалією, а ще й тим, гестапівсько-смведівськом мальовитрайну й про «запроданську смітрацію», рядна людина, а його вражаюча й проливають світло на суть цього гура- що мимохіть стверджує моральну силу лом і пастрахати усіх, — досягає зовще удар в цілу московську комуністичпе удар в цілу московську комуністично видном водна дійсно правда, вони гану злоби й брехні. Закиди, які ро- і велич та глибоку ідсілність того са- сім зворотніх результатів. Бо правду, на суть цього гура- що мимохіть стверджує моральну силу лом і настрахати устранну силу лом і настрахати устранну правду, на суть проведу правду, на суть проведу правду, на суть проведу правду, на суть цього гура- що мимохіть стверджує моральну силу лом і настрахати устранну проведу, на суть проведу правду, на суть проведу правду правду правду правду правду правду правду проведу правду проведу правду нуе й зсувае геть в провадля цілі гори няли гавкунів ще з інших позицій, та та советської, кропіткою працею нагрома- в навод тобить позицій, та та советсько радіо мають між собою й ми наведемо останню детель, зі сторі— ще раз падзвичайно ствердням своїм націоналістів, нок таки большевицького часопису злобним гураганом,

Рано чи пізно московська імперія мусить упасти! Працювати для прискорення цього, для визволення мільйонів і мільйонів погноблених і безправних людей — це наш святий обов'язок перед історією й перед нашою уярмленою батьківщиною!

Хоч VII т. зв. Всеовітній фестиваль А. РОМАШКО місяць тому, варто повершутнея до ньо го окремо проб эробити деякі висновки. Алже Віденський фестиваль був пока-

вражениями та спостережениями.

підсумкової статистики

Насамперед, фестиваль відбувся, невтрешістськи настросної молоді аф- сорока до п'ятдесятьох років, ро-азыських крайн, яка домагалася боній території». З другого боку, влаштодо Відня приідуть куди більше гоністичному дусі мололь вільного світу. Чи виправдалися надії організаторів?

Згілно з офіційнюми повідомленнями керівників фестивалю, в ньому взяло участь 7 306 осіб з країн комуністичного бльоку, 6 375 осіб з «капіталістичних» країн, включно з США, та 3 090 з Азії. Африки, Південної і Центральної Америки Загалом — близько 17-х тисяч осіб. Іхоч у заключному повідомленні (двв. «Schlußbilanz des Festivalko-«Volksstimme», пентральний оптан компартії Австрії, з 5, 8,) говориться вже навіть про 18 364 молодих гостей» (підкр. наше, —АР), можна припускати, що офіциних учасників було менше 17-х тисяч. Справді, 28, 7 та сама «Volksstimme» писала про приделегатів з-за кордону, тимчасом, як згідно з повідомленням віденської поліції, заресстровано було їх максимум 12 тис. осіб. (Між іншим, на фальшуваннях алася і совстська пресова агенція ТАСС. Так, у замітні про підсумки фескажімо, в надрукованій, Радянський Україні з 6.8, читаємо, що у відкритті фестивалю на Віденському стадіоні «взяли участь близько 100 тис. осіб». Зате журнал «Новоє время», що викодить, як відомо, і мовами Заходу, в своему числі з 7.8. говорить більш -мении об'єктивно про «60 тис. глядачів». Фактично ж Пратерський стадіон -розрахований на 92 тис. глядачів і ше недобудований — був на 1/4 порожній.)

Як бы там не було, для порівняння нагадаемо, що в Московському фестивалі 1957 р. взяли участь 35 тис. осіб. Відні ж — байдуже, що це найдорожче досі пропатандивне видовище (контувало воно якихось 4,5 мільйона долярів!) — їх було в усякому разі в два з лишком рази мение... Тож оргкомітетові довелося, мабуть, приписувати до числа офіційних учасників... туристів з-за залізної заслони, головно з СССР, які прибули пізніше.

1. Фестиваль зі звичною масною

Його програма, власне кажучи, мало чим відрізнялася від програм попередніх «всесвітніх форумів молоді». Ті самі мистецькі і спортивні заходи, семінари та зустрічі. Іх було, либонь, ще більше, ніж у минулому. Партійні опікуни молоді, передусім молоді з СССР. весь час возили її сюди й туди (з імпрези на імпрезу) автобусами, аби тільки якнайдовше тримати її під своїм наглядом. Мешканці Відня недарма прозвали фестиваль «фестивалем в автобусах».

дискуси зводилися до того, що учасникам їх організатори підносили під кінець готові політичні резолюції для механічного схва-

Семінари? Ось, приміром, видатний кі випади в таку, здавалося 6, чисто аполітичну доповідь, як Атомова енергія сьогодні і завтраз. Відразу ж підводяться двое американців, які довотання енертії в мирних цілях позбав-

пістичніх ідей під плащиком різних свят», «мистецьких та спортивних змагань і зустрічень молоді.

Звичайно, не общилося і без курйоторів пропагандивного балагану.

. Лід час «свята солідарности» з моодержали державну самостійність, впадае в око спритна молода людина. Вона раз-у-раз обібыве молодих афри- кто обрав свободу, канців, азійців, обліцноючися з ними що українському міліціонерові закулісні режисери наказали обільтися

обличчя одного фестивалю

тичного пропазываниями одиства, димента, довента, довента, до що ще дому ут пред запилни західь вдасними одима — тут, у серці Европи, поділитися запиловними читачами ставники «сильної статі»? Де ж тут мо- скільком можеці тепор розповісти на венцією советських моче поділитися з шиновними читачами ставин дівчата? — Згідно з повідомлен батьківщині правду! До того ж там у нещасливий угорський народ після йо- хустинкою непрошену сльозу, бо під Ми ще повернечось! дополня сполн лоді дівчата? — Згідно з повідомлен батьківщині правду! До того ж там у нещасливий угорський народ після йо- хустинкою непрошену сльозу, бо під Ми ще повернечось! дополня по слостережників — австрійських кожного батьки, рідні. Розумію, розу- го великого і стихійного повстання в склетінням чужого краму рідною для повідомлен на слостережників — австрійських кожного батьки, рідні. Розумію, розу- го великого і стихійного повстання в склетінням чужого краму рідною для повідомлен на спостережників — австрійських кожного батьки, рідні. Спочатку кілька загальних зауваг і супротівників фестивалю (а вони бу- мію ... не «здобрувати» тим, у кого є ро- жовтні 1956 р.» Звернення австрійської води прозакі), «зустріч моло- дичі за кордоном.

— молоді закінчувалося словами: «Друзі як лих дівчат» перетворилася фактично відомо, вперше за межами совстського на зустріч «літніх пань», бо більшість могвання. Одна з причин цього — тиск учасниць становили жінки віком від

До речі, основний віковий складофіраз відбути зустріч на эксптраль- пійної делегації з СССР — зовсім не «молодіжнюй»; це переважно континвуючи фестиваль у столиці невтральної гент «біля тридцятки й вище». Майже фестивалях у комуністичному царстві. організатори розраховували, п'яту частину становив «адміністративстеј з Заходу, ніж до будь-якої сто- ня яких — стежити за рядовими учас- лягає в наступному. В ньому вперше австрійської молодь Молодь малень-«народньої демскратії»; отже й никами фестивалю. В ролі гостя-тури- «мирно змагалися» дві програми; одна эбільшинься змога «сіробляти» в кому- ста прийхавзять Хрущова, головний редактор «Известий» Аджубей, Очолював неофіційна, антикомуністична. советську делегацію перший секретар ЦК ВЛКСМ Павлов, Прибули перші чо відмежувавшися від участи в «про-секретарі комсомолу окремих респуб- паґандивному цирку», ухвалила покалік (напр., перший секретар ЦК ЛКСказали добре обізнані з «лаштунками», чимало комсомольських функціонерів здійснена спеціялька програма. виступали в ролі «викладачів історії», «інженерів» і т. д.

Одне слово, важко розібратися, яку частину «посланців миру» в СССР становили співпрацівники спеціяльно прибулого до Відня полковизка КГБ-МВД переконань. Може, в такому разі про-Азарова. А він перебував під час феделегатів, епостережників і стивалю в столиці Австрії, очевидно, не для «приятного времяпровождения».

чого не було на попередніх ФЕСТИВАЛЯХ ...

наведеним на початку даним офіційної вих (католицьких статистики організаторів, абсолютну та партійно-політичних (соціялістичних, більшість учасників Віденського фес- ліберальних) починаючи і профспілкотивалю становили гості з комуністич- вими та скавтськими закінчуючи. Але, ного табору та молоді комуністи й ма- не зважаючи на різноманітний хараклочисельні групы прихильників комувізму з некомуністичних країн.

валися» посиленням суперечок та інщи- комуністичного. Отож у фестивалі брадентів і всередині окремих національ- ли участь тільки місцені комсомольці них делегацій.

тільки 7 осіб; абсолютна ж більшість, діти місцевих комуністів. Впливи 50 індійських студентів з Англії, які проголосили себе некомуністами, і ін- борів 10. травня ц. р. партія втратила дійські студенти з Німецької Федеральної Республіки, які зайняли невтраль- «впливу» вистачило ще тільки на те, ну позицию, - бажали бути незалеж-

На знак протесту проти постійного стеження за ними і пропаґандивної чинанні. «обробки» 27. 7. свою квартиру залишили два десятки італійців.

Дійшло до бійки між ізраїльськими та арабськими учасниками фестивалю. Але особливо затиті дискусії провадилися серед американців. Група з Чіка-— а вона кількісно була куди більшою, ніж комуністична група з Ньювесь час домагалася, так би мовити, підтвердження статусу американців на фестиваль не як офіційної заявивши представникам преси про у тому числі дівчаг, а також і членів скеровані сьогодні до СССР та комуніінших делегацій, були побиті, коли во- стичного Китаю. Супровідною музикою ил намагалися вілверто свої погляди. Коротше кажучи, ці де- ні потути. легати, як пізніше і кілька англійсь-

а їх було більше, — це не вигадки фестивальщиков».

ненаукова, тевденційна; інсинуації про них фестивалях у столицях совстського бльоку.

Зрештою, й усі інші імпрези являли три офіційних учасняки фестивалю собою звичну каргину ширения кому- дівчина з Угорщини, один юнак із советської зони Німеччини та один з Чеко-Словаччини — втежли від своїх делегацій і звернулися до місцевих чинників з проханням надати їм право по- му австрійська молодь і своїми пресо- на конституцією свобода сумління в вів, які з головою викривали організа- літичного притулку. Пізніше на свої квартири не повернулися також чотири члени польської делегації. А втім, леддю колонія та країн, що недзвно віденська поліція, зі зрозумілих причин, так і не подала ні точного числа неповоротців, ні інших даних про тих,

«резо трудищих»? Цього теж не було. (для фотографііі) з афро-азівшиля, щоб кото и не агітував. Скорше навлаки, довиця,— «ви повивні знати, що імпе- мають робити. таким чином продемонотрувати дружие Нам, наприклад, відомий випадок, ко- ріялізм та колоніялізм існують не ли-

2. Зриваючи маску з номуністичного видовища...

Багато булс на Віденському фестивалі такого, що годі собі й уявити на ини персонал» — різні «няні», завдан- відрізняєся від своїх попередників, подруга офіційна, комуністична,

Як відомо, австрійська молодь, рішузати молодим гостям МУ Дрозденко) та областей. Як нам правдиве обличчя комунізму. З цією метою була опрацьована й широко

> Але перше, ніж перейти до розгляду окремих точок, наведемо деякі дані,

В Австрії яких 25 тис. студентів. Лише 200 з них висловилися за участь у фестивалі — жменька студентів лівих пагандивне видовище схвалювала робітнича або середньошкільна молодь Австрії? Нічого подібного. Треба, насамперед, зазначити, що взагалі молодь має тут, як і в більшості країн вільного світу цілий спектр своїх ор-Факт залишається фактом: всупереч ганізацій, — від релігійно-світоглядочи протестантських) тер молодечих організацій, усіх їх еднас любов до демократії, заперечення До того ж уже й перші дні «ознамену- рсякого тоталітаризму, в тому числі й члени так званої «Вільної австрійсь-Так, індійці розкололися на три гру- кої молоді», та місцеві піонери — члеофіційні учасники — фактично ни т. св. «Молодої ґвардії». Ті й ті — КПА настільки мізерні, що під час виі свої останні мандати в парляменті. Її щоб створити видимість нибіто імпозантної участи австрійської молоді в комуністичному пропаґандивному

Як це не парадоксально, справді молодечею програмою фестивалю стала легко було робити за межами свого пасаме програма молодих супротивників його. Адже офіційну програму склали і здійснювали партійні діячі, натомість неофіційна була справою рук виключно самої організованої молоді Австрії.

виглядали окремі акції — Як же

«антитези»? Візьмімо, наприклад, п'ятий день фестивалю — 30. липня. Він був приснаціональної репрезентації, а приват- вячений дружбі й солідарності з молодних осіб. Кінець-кінцем, група членів дю колоніяльних країн та країн, які делегації США покинула фестиваль, щойно недавно здобули державну самостійність. Відповідно до цього інсцепричини. Мовляв, поперше, підготов- нізовано було суто політичну маніфечий комітет, що його очолювали нью- стацію з промовами і мистецькими випориські комуністи, відмовився визна- ступами. Кепсько прихований ляйтмообране демократичним шляхом у тив «свята дружби й солідарности» Відні нове керівництво делегації. По- зводився до пропагандивного шабльо-

А що було в неофіційній програмі? ких, покинули фестиваль на знак про- Ще напередодні відбулися масові тесту проти антидемократичного ка- збори молоді зі Сходу й Заходу в од- масову могилу 11—12-х тисяч жертв протягом 1944—1956 років 85 нових назв Хто був у Відні, той знає: згадані стадіону. Доповідь про боротьбу наросоветський учений проф. Віноградов тертя, «рукоприкладства» й інциденти, дів Африки та Азії проти імперіялізму виголосив член бірманського уряду молодих австрійських, за зневажливим Ікіав Нейн. Ляйтмотивом його виступу, скресленням советської преси, «анти- як і виступів окремих дискугантів, бу-Нічого подібного не було, та й не імперіялізмом і новим комуністичним щеники, віруючі. дять, що доповідь іменятого вченого могло бути на тотально конгрольова- імперіялізмом немає нілкої різниці. На-

були також напади на старі імперіяль-

Вже 30. 7. у Відні стало відомо, що нового імперіялізму правдиве обличчя депортовано, ув'язнено, зроблено па- придушення уторської всенародньої режомунізму день-у-день розгорталися в сивними, читасмо на однему зі стен- волюції... усіх невральгійних пунктах Відня, де дів. Самих тільки священня кинено австрійської молоді.

Багато робила для викриття комуніз-Треба, до реча, сказати, що ніхто ні- формах. Але, — підкреслює далі пере- дян і диклувати їм, що й коли воюз

Автор пох радків, як очевидень ко- ... За пляном — «зустріч молодих му землякові «звідти»; от ти побачив також на східній півкулі. Особливо продагандивного дійства, дівчать. Але що це? Чому тут пред- «знилий Захід» вдасними очима — тут, у серці Европи, де збройною інтермуністичного продагандивного дійства, діячать по стану стан молоді закінчувалося словами: «Друзі з Азії та Африки. Ми солідарні з вашим страждачиям і вашим справедлиним эмаганиям за свободу. Будьте й ви солідаря з антимперіялістичною, ан-ТИКОЛОНЫЛЬНОЮ боротьбою Східньої Европи.»

«Слухай нас, молопе світу» — така Та, мабуть, найголовиние, чим він на на видному місці в інформаційних осередках Відня, у масових виданнях кої, але вільної країни закликала сво іх ровесників - гостей з усіх кінців зомної жулі; знайомтеся без упереджень з нашою батьківщиною, з її столицею, розмовляйте, з ким вам забагнеться. Слухайте, що говорить відверто, без пропаганди, що думає наш народ. Коротше кажучи, дивіться, порівнюйте міркуйте самі, де ліпше, а де гірше.

Або ось іще: СВОБОДА РЕЛІГІЇ НА ФЕСТИВАЛЯХ

Згідно з офіційною програмою Віденського фестивалю. 1. 8. відзначено т. зв. молодих християн». Відбулися «дискусії» на тему: «Релігія і мир». Совстський промовець запевняв, що в СССР панує правдива свобода віровизнания.

1... в дійсності

... Щоб завести наївних чужинців в оману, вороги Церкви вдаються за кордоном навіть до блюзнірства, до безсоромної експлуатації релігійних почуттів віруючих. Нам цікаво було довідатися що, приміром, під час фестивалю в Будапешті 1949 р. хор Большого театру співав угорського мового, замість Інтернаціоналу», старий національний гимн угорців, де були слова: «Боже, благослови угорця.» А у Відні комсомольський хор з Свердловська силкувався викликати молитовну екстазу серед австрійців та інших гостей фестивалю улюбленою на Заході церковною піснею «Аве Марія» Баха-Гуно. Чужинцям, звичайно, і на думку не спадало, що в російському перекладі з молитви викинено весь її релігійний зміст. Як бачимо, для войовничих атеїстів, закулісних організаторів пропа ґэндивного видовища, усі засоби добрі, якщо вони ведуть до мети: можна фальшувати, можна вдавати з себе побожних християн, аби тільки впіймати в свою пастку наївних. Але це не так пувания — у Відні.

Австрійська молодь, зриваючи маску організаторів фестивалю, влаштувала виставку «Непереможна віра».

потрясальна картина переслідування релігії під комуністичними режимами. Ось величезна світлина зерносховища в одному з містечок Советського Союзу. Тут був колись храм Божий. А ось фотографія церкви в Будапешті. Поруч фото 15-метрового пам'ятчика Сталінові, а ще далі — велетинська голова Сталіна лежить повалена на брукові. Виявляеться, комуністи свого часу нака-Трупи, трупи. Мов у якомунебудь з навідпочинку, десь 1937—1939 рр. Це зви- еміграції. чайні українські селяни, робітники, констатація: між старим західнім службовці, інтелігенти, колишні свя- но, поляки, — розглядають з цікавістю

Але ще швирні дискусії про природу Церква, 4 мільйони 283 тисячі віруючих та студентів, які втекли на Захід після функціонували інформаційні центри до в'язниць, заслано або змушено перейти на інше віровизнання — 4010.

вими виданиями. Ось, наприклад, 7-ме СССР. З метою заманіфестувати солічисло бюлетеню «Штімате дер Югенд», дарність зі своїми переслідуваннями Впадае в око нередовиця нід б'ючким братами в Христі, віруючі Відня влашнаголовком «Запрошусмо на розмову, товували в дві фестивалю молитви за друзі з Африки та Азії». Вітаючи по- поневолену Церкву на Сході. Прогест братньому далеких гостей, австрійська і домагання совстського посла в Австрії молодь заявляе: молоді африканці й Лапіна перенести Богослуження на час Коли, де і жто чув, щоб бодай одын азіларі, симпатії і солідарність молоді після фестивалю, залишилися безусрізнями значками. Раптом з кишені зучасників попередніх фестивалів з неним людям і скеровані проти воякого демократична держава не може втруімперіялізму та колоніялізму в усіх чатися в релігіяні справи своїх грома-

.. Неділя, 2. сергыя Тисячі людей, у ли один з юнаків «звідси» казав свос- ще на західній півкулі. Вони існують тому числі й деякі учасники фестивалю

Замітки спостережника з СССР, заповнили собор св. Степана. Особливе пілнесення серед віденських українців та їхніх прибулих звідусюди емляків-емігрантів. Справа в тому, що під час спільної служби Божої мав співати місцевий український кор, що тенує при церкві св. Варвари. І хор співав. Та ще й як!

Декто з жінок-емігранток змакуе хустинкою непрошену сльозу, бо під них мовою лине до Всевишнього молитва: «Боже Великий, Єдиний, нищить недоля наш край. Волю пошли Україні, щастя і долю їй дай.

Це, мабуть, уперше в своїй 800-річній історії один з найбільших храмів Бонародів жих в Европі слухав церковні пісні українською мовою!

Так у гостинній Австрії відбулася назва іншої відозви, що була поміще- спільна молитва за Церкву, поневолену на націй батьківщині, в Угорщині, Румунії, Чехо-Словаччині, Естонії та інших країнах під комуністичною диктатурою.

втікачі з-під комунізму **І** ФЕСТИВАЛЬ

Розумісться, в своему викриванні комунізму австрійська молодь не залисамотньою. На допомогу їй шилася прийшила не тільки демократична молодь вільного світу, — прибули також звідусіль утікачі з-під комунізму, які перебувають тепер на Заході,

силкувалася пропатанда Даремно змальовувати їх «фашистами», «реакціонерами», «агентами чужих розвідок» Насправді то були політичні еміґранти («старі», «нові» і «найновіші»), які хотіли використати добру нагоду, щоб бодай зустрітися, поговорити з земляками, інколи знайомими, ба навіть рідними з-за залізної заслони. (Досить, наприклад, заглянути до міської телефонної книги, - і ви переконаєтеся, що половину мешканців Відня становлять громадяни з угорськими та слов'янськими прізвищами.)

Політичні емігранти, цілком природно, привезли з собою духову для своїх земляків — літературу, заборонену під комуністичною диктатурою. Ми бачили її всюди в інформаційних осередках, що їх відкрила в невральгійних точках австрійська молодь, летючками починаючи і художніми творами різними мовами закінчуючи.

Особливим попитом користувалися книга Мілована Джіласа «Нова кляса» та роман Бориса Пастернака «Доктор Живаго». Гості брали з собою й інші видання своїх земляків-еміґрантів; газети, брошури, поштівки тощо, тощо.

Згадаймо, приміром, звернення до учасників фестивалю Об'єднання вільної преси з Мюнхену. До об'єднання входять, як відомо, журналісти від 16-х поневолених комунізмом народів-країн: албанці, білоруси, болгари, естонці, кавкавці, козаки, латвійці, поляки, росіяни, румуни, словаки, чехи, угорці, українці юґослави. Автори звернення нагадують: «Пам'ятайте про Україну (1933—1934 років), пам'ятайте про обдурену, окуповану Балтику, пам'ятайте Перед відвідувачами розкривається про східній Берлін 1953 року, пам'ятайте про Угорщину і Тібет! Пам'ятойте про наші поневолені народи!»

.Летючка трьома мовами - «Пам'ятайте Естонію?» В ній естонські політичні еміґранти пишуть: «Ми, естонці, які пережили і фашистський і комуністичний терор, можемо посвідчити, що ні одна диктатура не ліпша за іншу. Тому можемо довести, що ні один національний гніт не ліпший за інзали розібрати церкву, щоб побудувати ший. Тому, — читаємо далі, — ми виз неї і на тому самому місці пам'ятник магаємо не тільки звільнення Естонсьдруге, кілька американських делегатів, ну: мовляв, погляди всіх поневолених розбили угорські революціонери 1956 р. а й вимагаємо надання можливости Проходимо далі. Раптом, що це? національного самовизначення всім інцистських концтаборів. Але ні! Пізна- вости ще не надано.» В летючці покаемо відому кожному українському емі- зано зокрема кричущі факти поневогрантові світлину. Під час війни Між- дення національної кульпури. Так, 60большевицького злочину у Вінниці, романів. Тимчасом на 800 тисяч естон-Усіх їх було заарештовано, постріляно ців в СССР 1940—1956 років видано й поховано в масовій могилі, над якою тільки 17 назв. Та й то накладом, у чозгодом побудували парк культури та тири з лишком рази меншим, ніж на

бюлетень своїх земляків в Австрії «Породи вільної Азії одностайні в своєму по показано зокрема і жертви, що їх рук газету угорці — «Борець за свобо-На виставці «Непереможна віра» бу- лонія». А біля іншого стоду беруть до зазнала Українська Греко-Католицька ду», центральний орган письменників

Очевидна річ, українська молодь, українська еміграція у вільному світі теж вклала свою велику частину до спільної справи — викравання правдивого обличчя комунізму.

Тож скажемо дещо й

про українців та україніку поза фестивалем у відні

В Австрії залишилося ще приблизно тисяч українців. Решта виїхала до Америки та інших місць нового поседення. Українська колонія в самому Відні нараховує якихось 700 осіб. (Як нам сказали, тут тільки одних українських лікарів — з «найстаріших» еміг-

рантів! — с близько чотирьох десятків, (Продовжения на 3-й сторінці)

До чого договориться Микита Хрущов з Айзенгауером — невідомо. Натомість відомо, що він страшенно боїться, аби вільний світ не домагався звільнення всіх народів підкорених російським імперіялізмом

Мартии ЗАДЕКА

Сватання московського Возного до заонеансьної "капіталістичної акули"

Хоч московський Восиний багато чим Возими; Лукавици — тес то пк його стежку до серия заокоанськой «капіталі- зумісш? стичної акули». Во це ж він впродовж останных трьох років тільки те й ро- це означає, містере Возний? бить, що задициючись до неї, виспівує: Падійду я під віковце — стукну)

Підійду я під другеє — грюкну! чи не вийде кохана моя.

А заокеанська «капіталістична акула» ве виходила. Натомість відепівувала: Ой не стукай, баламуте, не стукай, Пыли собі сателітки пошукай,

постукував. І таки достукався; обізва- ток, про яких ви задавакувато співаєте: лася заокевиська «кепіталістична акула». Добре, — каже, — вийду»,

Отож, як про це тепер увесь світ трубить, иссобаром мас відбутися сватальна зустріч московського Возного з звокециського «капіталістичною лою. Що він говоритиме, як сватати- пролетарському... меться до неї, послухайте.

Возний: Кхи, кхи, кхи! Блаженного містере Возний. і мирного пребиванія, дорогенька капі- пролетареві, обніматися, пригортатися талістична акуло!

Здоровенькі були, містере

Возний: Містере? Я хотів, щоб тизвала мене — тес то як його — не вище пом'янутим іменем.

Акула: Я вас зову так, як усі вас ведичають. Во ви ж велике советське шабе: і генеральний секретар КПСС, і годова уряду ОССР, і вождь, ба навіть вок? Автор узяв його з німецької каз- священиком у російській пар Микита I, як дехто починає вас ки про старовинний замок, в якому чини в м. Шверіні. Автор

Возний: Не о сем, дорогенька моя ка- глять собаки. Ніхто не вміє звільнити маючи основну філософську і юридичпіталістична акулонько — тес то як йо- завороженого замку від закляття, ніххлопочу я, но желаю із медових то уст твоїх услишать умілітельное назвасообразное моєму марксо-ленінскочувствію. Послухай:

От юних літ не знав я любові, Не ощущал возженія в пролстарськой

крові. Как вдруг предстал акули вид ясний, з друку щойно недавно, але вона встигла ни, робітники, молодь, зовсім старі лю-

Как райскій крін душістий, прекрасний; широкого німецького читача, бо вона

Кров пролетарская взволновалась, Душа комуністіческая змішалась,

Настав мій час! Берзмірно люблю тя, дівищо

Как жадили волк младую ягницю... Я даже не в состоянії поставить на вид му його дні. тобі сили любові моєї. Когда би я іміл тес то як його — стільки язиков, окільки страниць в «Капітале» Карла дання, яких не терпів ніколи жаден Маркса, альбо скільки цифр у советському семілетнему плане, то і сіх не хватило би на восхваление красоти нати себаче, як він висловлюється, твосї... Єй, сй, люблю тебе, або, твосю життя підсоветських громадян, бо сам мовою кажучи, Ай лав ю!

Акула: Бог з вами, містере Возний! шевицького концентраційного табору,

видизняється від свого полтавського — дорогенька капіталістична акулоньколеги, проте с між ними й дещо спіль- ко, і добре все розумісш. А сжелі мої не. Полтавськия Возний — щоправда, слова кажуться тобі непонятними і пілише на театральному кону — настир- дозрітельними, то я тобі, всьо в надлеливо сватаеться до Терпелишиної доч- жащем порядке об'ясно: обучний марки Наталки, а московський Возний — ксо-ленінською любовію до тебе, я хореально, в житті — протоптує собі чу мирию сосуществовать з тобою. Ро-

Акула: Як це — сосуществовать? Що

Возний: Сіє значить, що ми з тобою, не взірая на разницю наших государственних сістем, можемо любовно обніматися, пригортатися і даже горячо цілуватися. Во так, к приміру казав-

Акула: О, ні, містере Возний! Рукам волі не давайте. Во це вам не в Празі, Та дарма: московський Возний сту- Букарешті і чи в східньому Берліні... кав і далі. Навіть атомовими бомбами А я не належу до гурту ваших сателі-

> Три деревні, два села, Восемь девок - одін я.

вам не «дсвка» і прошу поводитися зі мною гідно.

Возний: Та то я - тес як його - по-

випадає вам, та цілуватися зі мною?

Возний. А почему - тес то як його не випалає?

не може заспокотти собак. Щойно

німий хлопчина, який не знає людсь-

кої мови, але розуміс собак, кладе край

іхньому скавулінню і визволяє замок

Книжка Авреля фон Йюхена вийшла

вже привернути увагу німецької преси й

ких книжок з советською тематикою.

ської людини. Автор змальовує совет-

ське життя «знизу», себто з точки пог-

ляду людей, що перебувають на само-

в Совстському Союзі терплять страж-

Аврель фон Июхен мав нагоду піз-

перейшов крізь пекло російсько-боль-

кару він був засуджений за свою ду-

книжка про страждання підсовет-

від страхіть.

Акула: Во я ж — капіталістична аку- Ф. РАФАЛЬСЬКИЙ

Возний: Нічево! Акула: Експлуататорка Возний: Нічево!

Акула Паразитка рогенька мол мапіталістична акулонь- лей. Збіговисько чесько-словацьких ко- ювілей чужої нам держави, коли 6 з ко, ібо ізложенние тобою резони, с точки, суть нічтожни. Мой совіт тобі буде ралом Тюленевим ніже следующій; ліквідіруй ти твої восиние бази, давай мені довгостроковії позики і вообще — теє то як його — А московська «Правда» в числі за 30, надцять реків тому у Банській Бист сосуществуй со мною, як жена з її вір- серпня ц. р. повідомила, що «вночі риці й її околицях, є попередження позики і вообще — теє то як його ним мужем, про которих даже в свя- п'ятнадцять років тому навколо Бансь- для всього вільного світу. щенном пісанії сказано: «Жена да убоїтся мужа, а муж да прілепітся к жене». Так і ми можемо мирно сосуществовать. Скажи: согласна ти? Промов одно слово: «люблю вас, містере Возний» — 1 я виконаю присягу о мірном і вічном союзі з тобою, моя дорогая, привелебная і серцю моєму пролетарськомила, капіталістична акулонько!

Отак приблизно свататиметься московський Возний до заокеанської «капіталістичної экули» будуть цього сватання? Побачимо. Московський Возний, переконавшись, капіталістична акула не хоче бути його «девкою», заспіває:

Водай же ти, паразитко, тоді заміж

Як у тебе на долоні рута-м'ята

Акула: Власне, саме це й дивус мене, А «каліталістична акула» відспіває йому на це:

Водай же ти, баламуте, тоді оженився.

Як у тебе на лисині кукіль уродився. На цьому — й кінець.

Советського

Між жертвами большевицької систе-

вісім груп найбільш нещасних людей:

інтелігенти, люди побожні, жиди, селя-

ди і люди соціяльно небезпечні. У вісь-

мох розділах антор змальовує суспіль-

большевики в концтаборах.

Що значить цей дивовижний заголо- ховну діяльність: з професії він був

проблеми

Правда про Банську Бистрицю

Возняй: Нічево! Всью ето нічево, до- ська Бистріпця справляє бучний юві- взагелі муністів на чолі з секретарем ЦК ним не було пов'язано однієї з найтра эренія марксо-ленінської діялекти- КПЧехії Новотним та советським гене- гічніших сторінок урочисті промови про «велегенське трагедії ще живуть розкидані у вільсвято усього чехо-словацького народу», ному світі. А події, що відбулися п'яткої Бистриці запалами традиційні партизанські вотні, в

Дорогий Читачу!

Атаки большевиків на наші публікації й наших авторів, як це бачимо з лише намагалися виграти час і прикпаступу большевиків на В. І. ГРИШКА (та й не тільки на ГРИШКА!), свідчать про те, що наша праця не йде на марне, наша преса відіграє поважну ролю й наше слово с для ворога дошкульне, Скріплюймо ж і розбудовуймо нашу

Матеріяльні ресурси, на які наша преса іспує, це єдино пожертви на пресовий фонд та передплата часописів

СКЛАДАЙТЕ НА ПРЕСОВИЙ ФОНЛ «MU HE HOBEPHEMOCH!» TA «YK-РАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ»! ПЕРЕДПЛА-ЧУИТЕ ТА ПОШИРЮЙТЕ НАШ СПЕціяльний бюлетень «ми ше по-ВЕРНЕМОСЬ!»! НЕРЕДИЛАЧУИТЕ И поширюйте незалежний демо- могли приховатися від советів I за накратичний часопис «українсь- казом Хрущова, того самого, якого вро-

кулів під час колективізації, виселення було висаджено советський повітряний 500 тисяч надволзьких німців 1940 ро- партизанський десант в горах біля слоку, масові вивози населення з трьох вацького міста Банська Бистриця. прибалтицьких країн і з Західньої України, виселення 750 тисяч кримських ювілей, а московська «Правда» татар тошо.

Трете лихо большевицького устрою лякають людей злі духи і жалісно ски- докладно писання Маркса й Леніна, це національна політика Советсько- боротьби чехо-словацького народу го Союзу, яка намагається відчужити фашистами за незалежність». ну освіту. Отож про різні суспільні людей від рідної країни, від рідної Союзу він уміє говорити цікаво і з великим знанням відмінностті народів. культури та знівелювати національні роїчної було дуже далеко Висалив-

Четверта і п'ята властивості советської системи, що спричинюють людям зани, а регулярні частини червоної арми Аврель фон Йюхен відрізняє таких безмежні стражичня. це безправ'я і страх перед МВД-КГБ. Шоста причина — элидні, сьома — переслідування Банську Бистрицю, організували там вільної думки і творчости. Нарешті свою головну квартиру і почали звідвосьма причина лиха — переслідування тіля поширювати свій вплив на навкорелігії.

пеподібна до інших західньоевропейсь- ну і психологічну ситуацію кожної з Аверль фон Йюхен робить таке завваження про ставлення підсоветської таких свідків є досить у вільному У другій частині книжки автор на- людини до Заходу:

магаеться відповісти на питання, які є «Не тільки в концтаборах, а й у всьоголовні причини людських страждань му Советському Союзі люди надіються не зустріли. А словацьке населення, Советському Союзі. Основне лихо він на Захід і прислужаються до нього, переважно селянське і ремісники, було бачить у таких вісьмох явищах, ха- Раз-у-раз я міг ствердити, як жадібно політично пасивне і як німці так і со-«Десятки років, — пише він, — люди рактеристичних для московсько-боль- советські громадяни ловлять кожну ві- вети для них були лише теоретичных шевицького устрою. Перша причина стку про промову Айзенгауера або Аде- положенням, бо як німецького війська людських мук — це табори невільни- науера, чи про дебати в Об'єднанюх Начої праці. Історія людства не знає ін- ціях, та як недвозначно їхні симпатії не бачили. шого прикладу такої жорстокої екс- по боці Заходу. Підсоветська людина плуатації людини, яку практикують тужить за правопорядком, за свободою і за миром. Правопорядок, свобода і сько-советська пропаганда, спекулюю-Друге лихо, що б'є по мільйонах мир — оце три пункти, щодо яких лю- чи на пан-слов'янських гаслах та розлюдей, — це масові переселення людей. ди в Советському Союзі покладаються мовах про «братів слов'ян», запуркано-Що бо ви говорите? Я речі вашої не просидівши 5 років на Воркуті. На цю Аврель фон Йюхен нагадує, як пере- на Захід і солідаризуються з його полі- му словацькому обивателеві дещо була вадилися примусові переселення кур- тикою.»

виголошують там інського, народу. Свідки цієї ювілетної попередженням

Але щодо самого ювілею

В сергні 1944 р. советські частиви почали свій відомий наступ на фронті від Станиславіва-Львова шави, Ослаблені і напіврозбиті частини німецької армії не чинили і не були в стані чинити будь-який опір. Вони рити відступ до кордонів «Райху». Хмари частин німецької армії котилися на захід, а разом з ними відступали й численні українці, які не хотіли вдруге скуштувати «советського раю» і з двох бід поміж Сталіном та Гітлером намагалися обрати менику.

Частина цих біженців попала эразу до Німеччини; частина осіла в околицях Кракова-Криниці, ы частина, користуючись із запрошення тодішнього словацького уряду, подалася до Словаччини, намагаючись дістатися краще до слов'янської держави, ніж до збомбардованої чужої Німеччини.

Звичайно, що такі пляни і дії не сто зараз зустрічають у Сполушених Штатах Америки, вніч на 29 септня

З цієї нагоди комуністи й роблять ке «Руде право» намагаються довести світові, що то була «героїчна сторінка

Але том до боротьби, та ще й до гешись в околицях Банської Бистриці, советські частини, і не якісь там партимії, лише неуніформовані, без жадних труднощів і спротиву захопили місто лишні місцевості.

світі, можуть собі пригадати і посвідпід час війни, так і советського вони

Уряд у Братіславі, з ласки Гітлера, не мав великої популярности, а росій-(Закінчення на 4-й сторінці)

обличчя одного фестивалю

ють кілька українських доцентів. Є ської молоді. в австрійській столиці також з десяток в своєму товаристві «СІЧ».)

Власту домівку має тут допомогова організація — Українська Медично-Харигативна Служба

Але чи не найбільша гордість наших земляків у Відні — це власна церква. Ті подарувала українцям 1775 року ще Марія Терезія, При церкві існує чудовий хор - той самий, що співав 2. сергиня під час служби Божої за поневолену Церкву на Сході в соборі св. Степана. Під керівництвом композитора Гнатишина хор перетворився на високомистецьку одиницю. (В його виконанні записано на грамофонні плити нижимось 25 українських народніх пісень; блискучою солісткою виступала в них відома на Заході українська співачка Ірина Маланюк.)

.Пријхавши на фестиваль до Відня, ми, цідком природно, подікавилися лода Україна пореволюційного сорокаі українікою в місцевій пресі. І дещо діття тід совстами», що її видало визнатили. Так, за кілька днів до відкриття фестивалю газета «Естеррайхіше нойе Тагесцайтунг» помістила статпо свого кореспондента з Киева під катори на батьківщині з нагоди сороиззвою «Українська оаза у великій советській імперії». Автор тепло висловлюсться про «сорождвомільйоновий на- яким пощастило потрапити до інфор- ленькою частиною того, що зробила морійський кореспондент особливо наговажчих життевих умов, - у противагу стями», до похмуроски росіян!

над нашим народом під комуністичною стиянським голосом» та «Молодими канаякраще розповідала, менярами закінчуючи.

3 добрий десятов українців працюють очевидно, література, що її привезли службовцями в столичному магістраті, на фестиваль українці-емігранти. Ук-Наші земляки пишаються з того, що в раїнські видання з «цього» боку були в навчальних закладах Відня виклада- усіх інформаційних осередках австрій-

українських студентів; вони об'єднані листівок. До учасників фестивалю звертаеться, наприклад, Координаційний Центр Українських Організацій Молоді і Студентства зі Сполучених Штатів Америки. «Ми, — читаемо у відозві, українська молодь Америки, вповні за дружбу і співпрацю молоді і студентства всього світу... Але ми рішуче проти уживания молоді як інструменту для пропагандивно-політичних цілей комуністичної Москви».

Або візьмімо видання української соціял-демократичної молоді в Західній Европі, В своїх брошурах («Колоніялізм», «Національне питання в Советському Союзі») та пресових органах молоді еміґранти на прикладі України викривали перед світом імперіялістичну, колонізаторську й русифікаторську суть московського комунізму.

А ось і книга Василя Гришка «Модавництво «Україна». Це — правлива історія комсомолу, якої так і не спромоглися написати партійні фальсифікаріччя ЛКСМУ.

рода, його прагнения до свободи. Авст- миційних осередків австрійської молод', з цікавістю розглядали також делошуе на привітності, гостивності і сятки часописів та інших видань зем- щоб переконатися в пьому. життерадісності киян навіть за най- дяків-емігрантів, — «Українськими віселянином», «Українським Українською думкою», «Шляхом пере-Та про національні кривди, чинезні моги» тощо, тощо починаючи і «Хри-

дання «Прологу» гарні біля собору українській літературі відведено було видатними цілу велику вітрину. В чудовій оправі Кетлі, брат Далай-Лами. .). - «Історія українського мистецтва» Січинського, «Катедра святої Софії в Ки- трійська молодь зібрала якихось 23 сві» Повстенка, «Нарис сучасної укра- тисячі шілінгів пожертв до біженськоїнської мови» Шереха, твори красного го допомогового фонду. почнемо хоч би з роз'яснювальных письменства (зокрема «Маруся Богуспочнемо хоч би з роз'яснювальных письменства (зокрема «Маруся Богуспавка» І. Батряного). Впадали в око кож усі імпрези та вистави супротивсятої частиви почутого (щоб не дати
монументальна «Біла книга про чорні ників фестивалю. Приміром, на виматеріалу» — «доблестним кагебімонументальна «Біла книга про чорні _{виків} фестивалю. Приміром на ви-діла Кремли» (англійською мовою), при-ставці «Непереможна віра» побували стам»). Обмежимося лише до кількох мірники «Енциклопедії українознавст-ва» і одинадцять томів «Історії Украї-церти сербозної джазової музики гід гостей «звідтю». ни-Руси» Грушевського. (Як відомо, ні назвою «Музика не знає меж» та висвоєї енциклопедії, ні своєї історії і досі не мас наш народ на Батьківщині!) Та хіба перелічити усю україніку,

показану під час фестивалю у Відні. Серце не одного юнака чи юначки з України сповнилось, напевне, гордістю за невтомну культурну працю своїх земліків у вільному світі. (До речі, навіть один з наших літераторів з Мюнхену, який скептично оцінює можлий дуже критикуемо самі себе, однак зі революції 1956 р.), «Чусщ сурми загратури. Просто соромно показатися між спільного культурного доробку можемо пипнатися...) І в цьому теж кристься великий позитивний здобуток фестивалю, хоч і небажаний офіційним організаторам його.

3. Дещо з підсумків "антифестивальної" програми

Проте український внесок до викривальної програми супротивників фе-Учасники фестивалю з України, стивалю був, розумісться, тільки ма- відкрила молодь Шваївдарії. лодь Австрії.

дискусії поставали біля інформацій- наступний фестиваль плянують влашних центрів, що їх відкрила демокра- тувати щойно 1962 р., тобто через 3, а тична молодь Австрії. Щоденно брали не 2 роки, як було досі.) З другого бов них участь приблизно 800 учасників ку, австрійська молодь визвляє ініціяфестивалю.

великій кни- що то дискусії вільні!)

З нагоди світового «дня втікача» авс-

ступи «Угорської філармонії» — високомпетецької одиниці, яка окладається фізкультури «звідти». Заходять до з видатних угорських утікачів-музик.

Побачити світ колючих загород, мінних полів та кулеметних веж на угор- кій якості пропонованого краму. Рапсьому кордоні їздили біля 3-х тисяч том він несміливо тягнеться до осіб; добру половину з них становили «Badehose». «Ти знаєщ, — пояснює новоучасники фестивалю.

«Угорщина палае» (про придушения мотузочком. А я ж выкладач фізкульли» (вся історія большевизму в кадрах, люди на річку!» починаючи приходом до влади Леніна... і кінчаючи приходом до влади Хрущо- довішому в світі викладачеві фізичної ва), документальна кінокартина про культуон» "Badehose" придушення повстення в советській земі про зустрічі у Відні... Німеччини 1953 року тощо, тощо, А ще ж до послуг учасників фестивалю бу- продуктового маґазину. «Ще ніколи не ла, як сказано, маса літератури, забороненої під комуністичном режимом.

примірників.) Функціонувала, нарешті, та фруктів. Про деяких з них не знаю й виставка «Збережемо свободу», що її навіть, як вони називаються...»

Досить лише навести сухі цифри, чутної поразки комуністичним організаторам його. (Підвердження цієї по-Так, справді вільні контакти, вільні разки бачимо вже й хоч би в тому, що (Навіть комуністична тиву підгопувати справді вільну зуст-

Імпозантно були репрезентовані ви- «Volksstimme» була змушена внанати, річ молоді світу — зустріч без пропаґанди, без партійної режисури. І це св. Отепана. Тут Влаштовувалися доповіді й зустрічі теж один з найвідрадніших антикомуністами (Анна віденського фестивалю — знову таки всупереч бажанням організаторів його.

розмови, дискусц й зустрічі ЗЕМЛЯКІВ З ЗЕМЛЯКАМИ

Вони, звичайно, були. Та ще й стільки! Та ще й які дискусії! Але з відо-

...Молода людина « звідси» майже подружилася з учителем викладачем крамниці трикотажних виробів. Погляд гостя розбігається на багатетві й висопридбаному другові, — в нас важжо ку-А ще ж демонструвалися фільми пити такі «плавки». Я підв'язую свої...

Земляк «звідси» подарував «найпере-

...Інща сцена. Інші учасняки. Біля бачив у своему жилті, — признасться оненої під комуністичним режимом. гість звідтю, спудент одного сто-(Загалом, видано якихось 45—50 тис. личного вузу, — стільки різних овочів

Молодий супровіднях «звідсю купує фунт звичайних бананів і просить земнишими словами, воже перший фе- фунт звичайних бананів і просить за стиваль у вільному світі завдав від- ляка «частуватися». Той розгублено: Пробач, а звідки їх починати їсти?.

— A ось так... — I показуе «найзабезпеченішому, наязаможнішому студентові в світі» «священної ритуал»... Це, на превелиют жаль, не вигадки «злопихателів» советської системи, а фрагменти феспивальної бувальщини!

(Закінчення буде в «УВ»)

Скільки б не перемальовували вожді КПСС з Хрущовим на чолі комуністичну каторгу на земний рай, нічого з того не вийде! Гола правда лізе на очі всьому світові — правда про те, що хрущовська каторга так каторгою й лишається й мало чим ріжниться від каторги сталінської!

Фальсифікатори історії

недавно видимого «Курсу устіх варшавського

лоблений ренегат, що мав партійний щено. квитох і який був у зв'язку з аядо ворогів ітартії і народу , однак тепер іх більше не начивають «бандою фа- Блюхер. пистевких наймитів»

периного секреторя ЦК комуністич- не ної партії Узбекістану Ікрамова, якого

іншях колишніх відомих діячів партії і Каганович.

Бюлетевь «Форум Сервіс», який ин- та уряду — не менш характерие. Надае в Лондова «Контрес оборога свобо» приклад імени маршала Тухачевськоли культуры надружував серію статтей ге цей підручних не згадує. Раніше мепаступу 1920 роісторії КПОС». Перша з цих статтей ку принисували «підозрілим діям» Тролького і Тухаченського. «Большая -Коротком курсі історії ВКП(б)» і як советская сиціклопедія» висловлювалавона тракотовжи в новиму курсі Друга ся ще більш гостро: вона обвинувачуз тих статтей стосусться інших змін у вала Тухачевського у «спілці в воропході до різвих історичних подій, що гом», але потім, у додатковому, 51-у товідбувалися після жовтневої революції, мі тісї ж енциклопедії, що вийнюв у Зекремя, форум Сервіс звертає ува- 1958 році, Тукачевського окреслили «вигу на той факт, що московські процеси датним військовим діячем». Однак, піс-1936—1938 рр. взагалі не згадують у но- ля усунення маршала Жукова, колишвому підручанису історії партії. Троць- ні заслути Тухачевського зразу ж за-Зінов'єв і Каменев висвітлені в були і згідно з цим, його ім'я не фіту-«Короткому курсі» — як безпосередні рус і в «Історії КПСС». Зокрема, у розорганізатори выпаства Кірова Тепер ділі про повстання у Кронштадті, у приновия підручовік «історії КПСС» дипло- душенні якого Тухачевський грав кематично вказус, що Кірова забив соз- рівну ролю, — його ім'я також випу-«Історія КПСС» пише, що це повстания ліквідував Ворошилов. При типартійною групою Зінов'єва». Чле- перераховуванні героїв громадянської і досі зараховують війни не згадують у новому підручнику і таких імен, як Уборевіч, Якір чи

Про єжовську чистку «Історія КПСС» Форум Сервіс підкреслює, що з усіх згадує якось між Іншим. Вину за чи-

розстріляли в 1938 році. Про його рез- що червона армія йшла від перемоги білітацію згадують у третьому томі Ма- до перемоги, завдяки тому, що її полідој совстськој сминклопедії», але новий тичне виховання перебувало в руках підручник «Історії КПСС» про це за- таких людей, як Ленін, Сталін, Молотов, Калінін, Свердлов і Каганович. Відношення нового курсу історії до Тепер із цього списку випали Молотов

Правда про Банську Бистрицю

декілька днів до совстів приєдналися зняли з нього черевики і засипали і деякі частини словацької армії, Міс- землею. цева влада була в стані очікування: не ленних фронтах. Словаччина не була захід. ло московським загарбникам.

в околиция «повстания» взагалі не бу- загонів НКВЛ. ло, а тому і сам десант мав більше.

Захопивши Ванську Бистрицю та су- винними людьми російських вбивців. місто Зволень, совсти почали Два місяці продовжувалися бешкети, ми. Вони просунулися на південь аж «братів руських», але було запізно. де угорського кордону, де й зупинили-Братіславу й околиці в них «не ви- переходити вузькою слугою словацьких гір.

було організовано велику в'язницю. А тівлі в Зволені. також цілий слідчий відціл з «фахівзнущання, а потім розстріли без- кого оточення. збройних втікачів. Завершувалось все Отже всі розмови і галаслива писа-

ням жінок і дівчат уткачів, ким вони полювали — колишніх Правдою є лише терор і розстріли н Леяку кількість відправляли на «роді- героїзму,

цевість. Майже до кожного села при- воления». іждясье загін росіян — червоних сола частыму забирали з собою.

такі експедиції супроводжува- словацьких горах. лися пилченням, розпустою і грабіжем Тому «врочистості» у Банській Биствацького населення.

за селом, розстріляно 103 особи, — пе- на від «руських братів». реважно чоловіків: лікарів, священи- І сьогодні, в диі кривавого ювілею, ньоукрайнських земель.

вимордовували. А над жінками, що Причадати про брехню советської

неним. Кулі з советських автоматів щині. влучили свищеника в пасок і відскочасти, легию його поравивани Коли роз- Пам'ятаймо й про тих, акі йдосі за ту стріл закінчено я жерпви, що стогнали, кров не покарані, а вільно роз'їжддострілювано, священих удав мертво- жають по отолюдях вільного світу.

привабливою. Тому и не дивно, що за го. Його, як і інших, затягнули до ями,

Коли совети від'їхали священия випідтримувала, але й не поборювала ліз з-під землі і вночі прибіг до словаештого, чи не однаково, який окупант. ків, де він мешкав. Там його перехолінше вже свій слов'янить, — каза- вувано кілька місяців, поки він зміг ве дитинство»? Так, були діти, які з нл. Беопосередньо керував цісю костоваки Німій були зайняті на чис- покинути притулок і вдатися далі на

для них стратегічно важливою краї- При цьому треба згадати, що після ною. Уряд же заслабий і це все сприя- таких звірячих розправ над людьми пяти годин ночі в счерзі за хлібом; не НКВД Дерезков Борис Іванович. Поліорганів советського НКВД словаки простягали висохлик рук, не вмирали тичне керівництво міцно тримав у ру-Про якусь боротьбу з фацистами, жахнулися і почали ставитися до бітобто німінями, як пише совстська пре- женців із співчуттям та навіть допо- ховувалися в дитячих колоніях. До невдоволеним, злим обличчям ов, не було й мови, бо жодного німця магати переховуватися при відвідинах яких же тоді кадрів стосувалися слова. Підйом був о сьомій годині ранку за

Це лише окремі сторінки. Ми певні, мабуть, пропагандивне значення, ніж що є багато свідків, які можуть більше доповнити ці звірячі розправи над не-

освоювати навколюшні села, густень- розбілицітво, грабіж і розстріли неко розкидані в горах і багаті резерва- винних людей. Застогнали словаки від

Але на початку листопада фронт піпобоючись рухатися далі. На дійшов до Словаччини і німці почали теренами цієї держави. стачало духу». Та й очевидно, «союз- Проти советів була призначена «СС» ники -словаки не надто були надійни- дивізія, яка за два-три дні перечистими. Отже все «повстання» обмежилося ла терен і змусила цих «героїв без жадного бою, панічно тікати в гори, Не маючи чого робити, совети поча- чи додому за допомогою невеликої ли боротьбу з втікачами. В Зволені кількости літаків, що стояли на пого-

За два-три дні з «повстання героїчцями від НКВД доставлених з Моск- ного нічого не залишилося і недобит ви літаками. І там цілі ночі відбували- скитальці-українці вирвалися з совет-

не притикою и органии та гвадтуван- нина «Правди» про « геройчну боротьбу» і «визволення від фанцистів» є нііншим, як суцільною брехнею

бургомістрів, працівників з німецької в чому не повинних безэбройних втікаадминістрації, інтелігенцію, тощо, Пере- чів та слованів. А плятика і грабіж та важну більшість розстрілювали на місці, вбивства возведені через 15 років до

ну, а там їх вішали, щоб показати Словацьке населення за 15 минулих далекосяжну руку московського НКВД, років не раз уже мало нагоду переко-Поксычивши з жертвами в Зволені, натися і без сумніву воно переконаловони почали прочишувати кожну міс- ся, як насправді виглядає «руське виз-

Шождо «героїзму» советських частин датів з частив НКВД Вибиралося всіх НКВД, які 15 роківі тому були скинені чоловіків. Частину з них залишали на над Банською Бистрицею, то можуть волі, частину на місці розстрілювали, про це розказати вдови та сироти тих, які загинули від московських куль у

не лише втікачів, але й місцевого сло- риці, про які кричить советська преса, настирливою пересторогою усьому В маленькій місцевості Малінець, де вільному світові. Там, як ніде інше, принадково зібралося понад 100 родин Москва показала своє правдиве обличбіженців, за одын вечір було заареш- чя. Там як ніде вона продемонструватовано, в вночи, під скелею недалечко ла, чого може чекати місцеве населен-

ків, ізтелігенцію в основному із захід- ми мусимо схилити голови над синами доньюзми нашкого народу, пно В іншій місцевості — Лавіна Ваня ли під Ванською Емстрицею і пригадарозстрілів на місці не переводилося, а ти це катові Хрущову під час його вівсіх відправляли до Зволеня і там їх зити в Сполучених Шлютах Америки. залишалися, під загрозодо зброї влаш- си з приводу пролитої невинної крони, товувано оргії — пиятику і розпусту, яка тижить на його сумпінні (акцюб В одній є таких місцевостей під час таке сумління у нього було), бо пролипреко-католицьких та вона з його наказу в Словаччині і свищенників вдалося спастися пора- тече вона потоками йдосі на Батьків-

Пам'ятаймо про Банську Бистрицю!

A. KICTIHCLKUM

Як появилися безпритульні в СССР

ністичної влади, безпритульників у Росії не повивно 6 бути. А отже були,

Не зважаючи на те, що влада творила масові дитячі колонії, безпригульні НКВД улаштовувались спеціяльні обвіддавали перевагу напівголодному існуванию, ніж бути в дитячих колоніях, хоч і, за словами преси та взагалі совстської пропаганди, умови в колоніях обезголеними. Я зустрів одного сез-«були гаряі», — їх вчили грамоги, ре- домного, шпетнадшитирічного меслу і т. д. і т. п. Навіть було випущено пропатандивний фільм «Путьовка сав вірші (на блатні теми) і рахувався в жизнь». Побачивши цей фільм, мо- серед безпритульних постом та корилодь мала ще більші симпатії до безпритульних 1 до «перевихованих» у рядки тих віршів у російській мові; дитячих колоніях. І цей фільм нічого позитивного для влади не дав, а дав, лише вуличну пісеньку, зміст якої в російській мові звучить так:

«Мустафа дорогу строил, Мустафа по ней ходил, Мустафа Житана продал А Жиган его убил.»

Хто з нас, дітей, не мріяв стати літуосіб, які потравили на лану підсудних стку цілковито звалюють тепер на Бе- ном, шофером, машвийстом. Фантазіям під час горезвісних московських про- рію. Дивовижним с те, що імен інших на було меж І ось не зважаючи на різцесів, досі резбілітували тільки одного діячів партії, що виявили активність у ні обіцніки влади, безпритульні тікали Він не любив розповідати своєї біограз дитячих колоній. Комуністична про-«Короткий курс ВКП(б)» вказував, паганда не могла заманити, а якщо й тримала дітей у колоніях, то з велики-ми труднощами. Вони з малоліттіх пррупликів виростали в небезпечних зло-

Хто в цьому був винен, самі безпритульні чи влада? Читачі самі дадуть мив, що:»«Гвоздь» розбився від невдареволюції 1917 р. Здавалося б, що безпритульні повинні були зникнути в «чистій» атмосфері соціялюму й увійти му» та стати свідомими громадянами розбилося об «соціялістичний» ґрунт? советської країни. Та сталося навпаки.

захопленням кричали це гасло. Це гас- лонісю НКВД. Із колонії виховників верхівок. Іхні діти не стояли з дванад- Начальником колонії був майор військ з голоду по шляхах і вулицях, не ви- ках Борис Іванович з жовтим і завжди

голошуван що сресь

В 1937 р. в місті Махач-Кала (кольпи. кових частин, в шахти, на заводи 1 з Погровськ) міською міліцією й колгости. Порт, залізничні станції, трущоби ка- аби якнайскорше вибратися з тульника за кличкою «Гвоздь». Він пи-Пригалую

«Мы, чтобы душу согреть

Потому что больно смотреть На то, что для нас померло.»

Особливо пригадую чотири рядки з вірша «Дагестанські вогні»:

«Качай, качай волнами Каспий Огни сырой Махач-Кала Она такая же несчастна, Как все другие и как н.»

фії. Але за шклянкою вина одного разу він признався, що в «блатному» свіви ще недавно і ще новачок. «Батька мого арештували, матір з двома маленькими дітьми виветли десь у Сибір, a a vrik.

Якось один із безпритульних повідовисновки. Це були перші безпритульні лого стрибка. А був «свій в доску». Шкода.« — закінчив журливо оесптритульний. Виявилося, що «Паоздь» стрибнув находу з потяга коло м. Грозного в загальну сім'ю «будівничих соціяліз- і розбився. Та хіба мало цих кадрів

В сорока кілометрах від м. Менська Після 1929—1930 рр. безпритульних в провінційному місті Осиповичі копоявилося ще більше, а після 1933 ро- муністична влада створила дитячу коку кількість їх збільшилася сторицею. лонію В цій колонії знаходились діти А чиї ж діти проголосили гасло: від 10 до 18 років. Батьки цих дітей «Спасибі великому Сталінові за щасли- були знищені, або вивезені на засланло виривалося з уст дітей партійних набирали до військ червоної армії.

На складі лише невелика кількість

книжки

василя І. ГРИШКА

МОЛОДА УКРАЇНА

ПОРЕВОЛЮЦІЙНОГО СОРОКАЛІТТЯ

ПІД СОВЕТАМИ

Василь Іванович Гришко — один з найліпших українсь-

ких публіцистів, автор широковідомої відповіді Ю.Смо-

личеві "Хто з ким і проти кого?" та багатьох інших публікацій. Ця його книга— небуденна поява в нашій

сучасній публіцистиці, і її повинен придбати кожен, то цікавиться генеральною проблемою сьогодніш-пього дня нашої нації— проблемою молоді в Україні.

Ніна одного примірника: США і Канада— 2 дол.; Англія— 0:12:00; Австралія— 0:14:00; Бельгія— 55 фр.; Франція— 800 фр.; Голляндія— 6 ґульд.; Арґентіна— 30 пез.; Бразілія— 150 круз.; Німеччина— 5 нм.

вістей" і у видавництві "Україна" (Neu-Ulm|Do., Schulgasse 1).

Цій брошурі та її авторові присвячено вже дуже багато місця

в советській пресі й радіо. Зокрема їй присвячено ціле число газети "За повернення на батьківщину", ч. 48, за червень м-ць

п. р., починаючи спеціяльною передовою "З ким вона", всю середину газети заповнено лайкою проти В. Гришка та його брошури під величезною шапкою "З ким 1 проти кого Ва-силь Гришко?". Також цьому присвячено й останню сторінку.

В. Гришка Юрію Смоличеві та його хлібодавцям, окупантам нашої

шлася по всіх країнах. Вона потрапила у великій кількості і на бать-

"Хто з ким і проти кого?

Всі, хто ще не придбав цієї блискучої відповіді ворогові, поспішайте зробити тепер. Придбати брошуру межна в усіх представ-ництвах "УВ" та в усіх кольпортерів "УВ" по всіх країнах.

Ціна одного примірника: Німеччина— 0.50 нм. США і Канада— 0.25 дол., Англія й Австралія— 0.01:06, Бельгія— 10 б.фр., Франція— 70 фр.фр., Бразілія— 6 круз., Голляндія— 0.50 гульд., Аргентіна— 3 незо.

п. р., починаючи спеціяльною передовою "З ким воня",

Набувати в усіх представників та кольпортерів

Сказ ворога — найкраща оцінна блискучої

брошури В. Гришка "Хто з ким і проти кого?"

Перший тираж вичерпався.

Зараз брошура вийшла другим тиражем

япилися після революції (наслідки 1917 ють все!» В яких умовах перебували ці якого маїже не мали, вбивали на прор.). За гуманичернями поглядами кому- кадри, коли «серцелюбний батько» про- паганту. Жто себе виналие служившим, того в нагороду відправляли до війсь-

> Кожний з безпригульних хотів полави на беспритульних 1 бесдомиих, казати себе виправления 1 слухновим, менистого побережжя Каспія, кишіло «раю», щоб не бачити перед собою жовтого обличи Бориса Івановича і не чуги його повсякдениюто выкрику вання: «Лише в нашій країні, завдяки турботам великого Сталіна, прасливе дитинство.» Кожного з безпритульних не покидала думка, якби втекти з ко-

Але втекти і впіймають, - ще гірше буде. Тих, що тікали, або тих, що проговорилися, що мають батьків, або, що батьки померли з голоду, чи на заслагиі, садовили в ізолятори. А там їх, малих, різними застрашуючими способами і навіть фізичною силою випитували. Чого ж хотіли, чого добивалися від цих дітей кочегари людських душ? Вони хотіли знати, кому діти довіряли свої таємниці. Дітей примучасто зустрічався з щим юнаком, шувано зрікатися своїх ботьків. А коли довідувалися, кому дитина довірила свою таємівшю, то його, й того, кому він довірився, відправляли в м. Рибинськ на Волзі. В дитячій колонії Рибинський табір звали «Люгеря архангелов». В ці ж табори звозили новонаджених дітей від ув'язмених матерів.

Мені припадково пограпив до рук «Совстскій енціклопедіческій словарь», в якому я вичитав про вихованця дитячої колонії міста Осиповичі Олександра Матросова

Олександер Матросов - син розкуркулених батыків. Хоч в загальному неправда комуністичного гасла, що «син за батька не відповідає» (особливо на Україні, де діти лише запідозрених батьків у петлюрівщині не мали ніяких прав навіть на навчання), - але Матросовим був «виняток» і то, мабуть, тому, що Матросов «по добрій волі» погодився своїм тілом заткнути німецький дзот (дерев'яно-земляна вогнева точка).

I тут оспівано Матросова з усією комуністичною спритністю: і що він член ВЛКСМ, і що він Олександер Матвійович (не безбатченко), герой, помер герогиною смертю в боротьбі з фацистами, і що його відзначено комісаріятом оборони... словом приписано йому всі якости видатного советського громадянина («Большая советская энциклопедия», 1953 р., стор. 349).

I якщо в дитячій колонії заборонялося говорити про батьків, і заставляли їх говорити, що вони батьків не знають і не пам'ятають, то звідки ж появилося у Матросова по-батькові Матвійович? Чи це, може, Матвійович даьглося кожному безпритульному? А, эрештою, в советів усе можливе.

З тісї ж колонії, де був Матросов, Іван Житник, якого шістнадцятирічним відправили в шахти на Донбас, а сімнадцятирічним відправили на фронт також «добровільно»

Устинович Микола, — син померлих 1933 чорному році з голоду батьків. Його шістнаднятирічним викинули з літака за лінію фронту до Ковпака, де він і загинув. А советські керівники не соромляться хвалитися малолітніми героями, спочалку знищивши їхніх батьків, а потім і їх самих.

Не можна перелічити всіх бід, заподіяних совстським режимом усім народам, яких вони поневодили. Але прийде час для розплати і за всіх цих невиних дітей, і за наше покалічене молоде життя. І всі сталінці, й їхні наслідувачі — хрущовці, всі вони будуть розплачуватися за мужи народу, за концентраційні табори і за незабутній 1933

Бо в таборах, «мудрая» партія, яка танцювала голака під музику великого композитора-диктатора, із сиріт, яких сама посиротила, виковувала кадри.

Г. БУДИЛО

На полі

З цього видно, як же ж і дошкульно вдарила по ворогові відновідь Як відрадно брести по дорозі глухій, По привітному дальньому полю! Не напружені нерви в турботі міській, На емігранії брошура "ХГО З КИМ І ПРОТИ КОГО?" швроко розій- Позабуто советську неволю.

Та сьогодні вже й там не відрада -

Ніби трупами післи агаки,

Глянь, усіяне поле спопами кругом, Тихо приоть під ливнями злаки. А поодаль бурноть на корені ще, Во й у жовти колгост не скосив їх. То не зерно, то кров селинина тече

На ланах спротливих і сивих. Так, розбито селинськую хлібную міць, колгоси хазная не заминить.

Городяни клянуть: не дістать паляниць I для печі нема й соломини!

ми ще повернемось

PEDALYS KOJETIA

Адреса редакції й адміністрації: Neu-Uim D., Schulgasse 1, Deutschland